

- Convenția cu privire la drepturile copilului (AG ONU 19.11.1989 - 02.09.1990)
- în România, **L 109 din 18.09.1990**)
- Sfera:
 - *vătămare/lovire*
 - *abuz fizic ori mental,*
 - *abandon sau neglijență,*
 - *rele tratamente*
 - *exploatare*
 - *violență sexuală, (OU 26/1997)*
 - *omucidere*
- *măsuri de protecție forme de prevenire, ca și pentru identificarea, raportarea, retrimiterea, anchetarea, tratarea și urmărirea penală pentru cazurile de rele tratamente aplicate copilului și vor cuprinde, de asemenea, după cum se va stabili, proceduri de intervenție judiciară."*

PREMIZELE DE LA CARE PORNIM

Autorii actelor agresive pot fi mama, tatăl, tutorii sau persoane din anturaj.

Copilul maltratat este o victimă a părinților sau a altor adulți cu autoritate asupra sa, față de care aceștia au un comportament de regulă violent fizic, dar și psihologic, un copil neglijat, neîngrijit sau asupra căruia se abuzează sexual cu consecințe grave asupra dezvoltării fizice sau psihice (după Asociația franceză de informare și cercetare a copiilor maltratați).

Grupe de risc: copii cu vârsta cuprinsă între 3 luni și 5 ani. Creștere globală a cazurilor de violențare fizică a copilului și a violențelor sexuale asupra copilului.

CAUZELE

Factorii de risc:

- economici
- educaționali
- consumul de alcool/alte droguri
- sarcina nedorită,
- copil natural,
- copilul din concubinaj,
- lacune legislative care nu protejează suficient copilul
- handicapul fizic sau psihic
- nesupravegherea copilului.

Definiție, noțiune

- Caffey prezintă în 1946,
- sindromul copilului bătut - termen introdus de Kempe în 1962
- traumă inexplicabilă sau sindromul Silverman.
- Copil agresat - noțiunea include molestarea sexuală sau copilul abuzat.
- Un termen mai restrâns este acela de copil neglijat, cu semnificația de neacordare intenționată și neasigurare a celor necesare vieții (îngrijiri, hrană, educație, climat afectiv, etc).

Diagnosticul pozitiv - criterii

- *sindrom traumatic* - leziuni de violență de *diferite vechimi*
 - echimoze cu viraj coloristic divers.
 - Localizarea - cervico-facială, constricție toracică generează masca echimotică, asociată cu hemoragii subconjunctivale și echimoze ale feței și gâtului (asfixie prin comprimare).
 - fracturi ale coastelor și oaselor lungi.
 - Examinarea radiografică - în secvențe repetate, leziunile osoase pot fi: hematoame periostale, calcificări, cu calusuri osoase de vârste diferite.
- Explicațiile aparținătorilor față de producerea acestor leziuni este de *negare și de necunoaștere a împrejurărilor concrete de producere.*
- Se pot remarca *neconcordanțe privind momentul producerii.* Uneori copilul nici nu a fost prezentat la medic, deci nu pot fi regăsite documente medicale ale cazului.

■ *Modificări comportamentale*

- comunicarea deficitară
- comportamentul agresiv,
- anxietatea și interiorizarea.

Leziunile specifice abuzului sunt izolate sau asociate

- *leziuni cutanate* echimoze cu diferite vechimi localizate în regiuni topografice accesibile. Leziuni produse prin strângerea cu degetele.
- *urme de mușcare, sucțiune* (pe obraji, pavilioanele urechilor, umeri, toracele anterior, penis, etc)
- *urme de arsuri* țigară, lichide fierbinți, obiecte încinse
- *leziuni faciale*
- *leziuni oculare* - evoluție și prognostic rezervat.
- *leziuni cranio-cerebrale* (hematoame subperiostale, hematoame subdurale). Caffey descrie leziunea tipică de hematom subdural prin scuturare repetată corectivă a copilului (schaken baby syndrome). Nu se remarcă leziuni externe.
- *alopecia posttraumatică* - se poate întâlni cu frecvență mai crescută la fete.
- *leziuni în sfera genitală*

Tortura

- În istoria omenirii tortura s-a aplicat ca formă de pedeapsă pentru comiterea unei infracțiuni, deoarece autorul faptei trebuia pedepsit, această sancțiune fiind o ispășire sau purificare. Argumentele acestei atitudini derivă din conceptul moral, potrivit căruia, cel care a săvârșit un fapt rău, trebuie să plătească pentru acea faptă reprobabilă.
- În trecut, aplicarea pedepselor era publică, atât pentru câștigarea legitimității, cât și pentru intimidare și implicit scăderea infracțiunilor. Ideile umanitariste născute în secolul luminilor au înlocuit atitudinea extremă de violentă, care a caracterizat modul de aplicare a pedepselor până la acel moment și a schimbat sensul acestora, ele devenind mai blânde și urmărind îndreptarea.

■ În capitolul consacrat torturii, Beccaria, enumeră principalele motive pentru care se practica tortura în faza premergătoare a procesului.

- obținerea confesiunii (mărturie),
- evitarea confuziilor cu privire la faptă
- deconspirarea complicilor
- Motive "de neînțeles" pentru o ispășire a rușinii (infamiei)
- acoperitor ca justificare, este al recunoașterii altor fapte comise, pentru care, până la acel moment, victima nu era acuzată.

■ Să remarcăm prevalența convingerii că un infractor cercetat poate fi autorul mai multor fapte nedescoperite, convingere care credem că a avut rolul de a întreține și justifica, pentru mult timp, tortura.

Becaria formulează principiul moderației pedepselor arătând că "păstrând proporția, vor face o impresie cât mai puternică și cât mai durabilă asupra sufletelor oamenilor și *cât mai puțin chinuitoare asupra corpului vinovatului*".

Pedeapsa cu moartea "este funestă pentru societate, căci prin exemplele de cruzime pe care le dă oamenilor înăsprește moravurile; opinia publică condamnă pedeapsa cu moartea și disprețuiește pe călău, deși el îndeplinește o îndatorire oficială, în interes public."

Beccaria a fost inițiatorul și susținătorul principiului prezumției de nevinovăție și s-a opus ca obținerea mărturiei să se realizeze prin tortură, aceasta nefiind "un criteriu al adevărului".

- Pedepsa reprezintă un mijloc de apărare socială, dar tortura, dezonorează și scade coeziunea membrilor societății, derogând de la atributele statului de drept.
- Pentru o imensă perioadă de timp tortura a fost acceptată de către stat (antichitate, evul mediu, epoca modernă).
- Tortura poate fi utilizată în mai multe scopuri - obținerea de informații.
- Se produc sechele somatice și psihice.
- Situații noi - azilanți și/sau refugiați asupra cărora se abuzează, dar și cazuri de tortură mult mai sofisticate, cum este tortura tehnologică.

- Numărul global al victimelor torturii sau altor abuzuri nu poate fi precizat. S-a estimat că există, la nivelul anului 1992, cca 50 milioane de refugiați în întreaga lume, dintre care 23 milioane au fost obligați să-și părăsească țara de origine
- Între 5% și 35% dintre toți refugiații din lume se estimează că au fost supuși torturii, ceea ce sugerează că populația de risc este între 1,1 și 8 milioane.
- Asociația Mondială a Medicilor, a precizat în Declarația de la Tokio (1975), că tortura este o pedeapsă deliberată, sistematică, dar în același timp ea constituie o suferință fizică sau psihică produsă de o persoană, sau de mai multe persoane, care acționează la proprie inițiativă sau conform ordinului unei autorități, pentru a determina o altă persoană să ofere informații, să facă o mărturisire sau pentru orice alt motiv.

Rolul unor instituții și organizații în administrarea torturii

- Amnesty International, raport din 1984, consemnează dimensiunile imense ale noțiunii de tortură și varietatea de mijloace utilizate pentru a obține mărturii.
- Astfel în tortură se constată atitudini și manifestări apărute ca urmare a temerii, terorii, fricii.
- Tortura poate însemna ridicarea abuzivă noaptea de acasă, legarea la ochi și transportul spre o destinație necunoscută; amenințările de viol, bătaie sau de execuții; sau expunerea neprotejată la temperaturi extreme
- Pentru persoanele religioase, interdicția practicării religiei reprezintă un mijloc de tortură.

- Tortura înseamnă izolare, vorbirea în șoaptă, răpire, deținere în secret, reținerea fără statut juridic legal, lipsa comunicării cu cei de afară (absența totală a vizitelor și interzicerea corespondențelor). Legarea la ochi în timpul interogatoriului și torturii crește sentimentul de singurătate și neputință.
- Tortura - degradare, insultă, amenințări sau atacuri sexuale, înfometare, mângarea forțată a excrementelor, umilirea familiei.
- Tortura reprezintă *neacordarea unui tratament medical adecvat persoanelor bolnave, ignorarea simptomelor și a durerilor*.
- Tortura înseamnă a ceda sub o presiune mare sau o durere puternică indiferent dacă mărturia este adevărată sau falsă.